

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 231-1913)

Originalt emne

Dansk Arbejde

Foreninger

Udstillinger

Uddrag fra byrådsmødet den 3. juli 1913 - side 18

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 231-1913)

Anmodning fra Bestyrelsen for Foreningen "Dansk Arbejde"s Aarhusafdeling om, at Byraadet vil slutte sig til et Opraab om Afholdelse af en "Dansk Uge" i indeværende Sommer.

Formanden antog, at man kunde give den Tanke, der laa til Grund for Opraabet sin Tilslutning.

Mikael Johansen haabede, at hele Byraadet kunde slutte sig til Opraabet. "Dansk Arbejde"s Virksomhed kunde kun være til Gavn for alle her hjemme. Taleren kunde tænke sig, at man bevilgede et Beløb til Udsmykning af Raadhuset og til en Flagalle over Torvet, samt at man lod det kommunale Orkester spille i den omtalte Uge. Om man yderlig vilde give Foreningen et Tilskud paa f. Eks. 100 Kr., skulde Taleren ganske henstille, Foreningen havde god Brug for Pengene, men i hvert Fald vilde han paa det varmeste anbefale, at man støttede Foretagendet paa bedste Maade.

Christensen kunde gaa med til en almindelig Udtalelse om den Tanke, der laa til Grund for Opraabet, men vilde ikke gaa med til at lade Byraadet underskrive selve dette eller til at give Tilskud til Udsmykning eller lignende. Taleren var en Tilhænger af, at vi her hjemme

fortrinsvis benyttede dansk Arbejde, men det var ogsaa hans Overbevisning, at det var Kapitalisterne og ikke Arbejderne, som gjorde deres Indkøb i Udlandet, naar de der kunde faa Varene billigere. Naar Foreningen arbejdede saa ivrigt for, at man kun skulde købe dansk Arbejde, vilde Taleren gerne pege paa, at Foreningen ogsaa burde tage sig til Opgave, at indforskrevne udenlandske Arbejdere skulde lønnes efter almindelig Skik herhjemme, saaledes at de ikke kom til at tage Brødet ud af Munden paa de danske Arbejdere.

Mikael Johansen hævdede, at Foreningens Virksomhed først og fremmest var til Fordel for Arbejderne. Kunde den nu paatænkte "Dansk Uge" udvikle sig til en aarlig aarhusiansk Folkefest, vilde det være af stor Betydning.

P. Jensen bemærkede, at "Dansk Arbejde" oprindelig var opstaaet paa Grundlag af statistiske Oplysninger, der gik ud paa, at vi stadig forøgede vor Gæld til Udlandet. De Mænd, der var gaaet i Spidsen for Bevægelsen, havde maaske famlet noget i Begyndelsen, men Hensigten var den allerbedste. Forhaabentlig kunde Byraadet derfor enes om at støtte Sagen, saa meget mere som Bevægelsen sikkert trængte til officiel Anerkendelse. Netop fordi vort Land var lille, trængte vor Industri til Støtte for at kunne klare sig overfor de større Lande, og denne Støtte kunde Byraadet for sit Vedkommende yde ved at underskrive Opraabet. Denne Sag var ikke en Partisag, men en Folkesag.

Christensen skulde ikke sige noget til, at Bestyrelsens Medlemmer maaske nok arbejdede i den bedste Hensigt, men det var dog den Slags Folk, der ved enhver Lejlighed gik Kapitalisternes Ærinde. Det var kun en tom Frase at opfordre Folk til at købe dansk Arbejde, naar man indenfor en bestemt Virksomhed ved udenlandske sletlønnede Arbejdere gjorde det muligt at give Aktionærerne meget store Dividender.

Mikael Johansen fandt det haardt nok, at de paagældende Mænd skulde betegnes som Frasemagere. Taleren kunde nok tænke sig til, hvad Hr. Christensen sigtede til med de store Dividender og den udenlandske Arbejdskraft, men han maatte dog gøre opmærksom paa, at den Virksomhed og det, "Dansk Arbejde" sigtede til, var to ganske forskellige Forhold. Forøvrigt støttede Byraadet ogsaa dansk Arbejde, naar det var muligt, og Hr. Samuelson havde jo i Rigsdagen udført et udmærket Arbejde til Gunst for Bygning af danske Lokomotiver. Vor Industri arbejdede paa mange Omraader under vanskelige Forhold, saa det var en Pligt at hjælpe den, hvor man kunde.

Jakob Jensen bemærkede, at der i Opraabet stod Tal, som slet ikke passede. Taleren

kunde ganske slutte sig til Hr. Christensens Udtalelser, men vilde dertil føje, at naar danske Fabrikanter sluttede sig sammen for at fordyre Varene for den danske Befolkning, var det nødvendigt, at Arbejdernes Repræsentanter reserverede sig overfor en Bevægelse, der kun vilde gavne Mesterorganisationerne. Til Eksempel nævnede Taleren, at Gærfabrikanterne havde fordyret Gær saaledes, at Befolkningen til Fordel for dem blev beskattet med 4 Øre for hvert Pund Gær, der blev brugt. Saaledes kunde der anføres mange andre Mestersammenslutninger, der kun gavnede Arbejdsgiverne, men skadede Arbejderne.

Mikael Johansen oplyste, at der ikke stod et eneste Tal i det nu foreliggende Opraab; det var det først tilsendte Opraab, der indeholdt Tal. Mesterorganisationerne havde intet med "Dansk Arbejde" at gøre.

Det vedtoges at udtale, at Byrådet kan slutte sig til den Tanke, der ligger til Grund for Opraabet,

